

(L)

NOVOSTI (/HR/NOVOSTI/) ČASOPIS (/HR/CASOPIS/AKTUALNI-BROJ/)
AXIS COMMUNICATIONS
KONFERENCIJE (/HR/KONFERENCIJE/)
KATALOG TVRTKI (/HR/KATALOG-TVRTKI/TJELESNA-ZASTITA/) MARKETING (/HR/MARKETING/)

**Dvije moćne tehnologije:
video i radar.**

(<https://www.axis.com/products/axis-q1656-le/support>)

[IMPRESSUM \(/HR/IMPRESSUM/\)](#)

NADZOR JAVNIH POVRŠINA I ZAŠTITA PERIMETRA 28. 11. 2023.,
HOTEL ZONAR, ZAGREB

(<https://zastita.info/hr/konferencije/nadzor-javnih-povrsina-i-nadzor-perimetra/o-konferenciji/>)

5.10.2023.

Na poslu razminiranja svaka se godina čini kao dvije

Minski sumnjivo područje (MSP) na prostoru Republike Hrvatske iznosi 122,9 četvorna kilometra i obuhvaća 6 županija i 29 gradova i općina, koji su zagađeni minama i neeksplozivnim ubojnim sredstvima. Procjenjuje se da je minski sumnjivo područje zagađeno

s 11 028 mine te neeksploziviranih ubojnih sredstva, posebno u područjima intenzivnih borbenih djelovanja tijekom Domovinskog rata. Cjelokupno MSP Republike Hrvatske obilježeno je s 4853 oznaka upozorenja na minsku opasnost.

Predstavljajući u Saboru prijedlog nacionalnog programa protuminskog djelovanja Hrvatske do 2026., državni tajnik u Ministarstvu unutarnjih poslova **Žarko Katić** rekao da je cilj do 1. ožujka 2026. u potpunosti očistiti državu od mina. Upozorio je na još uvijek postojeću opasnost od mina jer minskoj opasnosti izloženo je još oko 4,7 posto ukupnog broja stanovništva Hrvatske, posebno u Ličko-senjskoj, Sisačko-moslavačkoj, Splitsko-dalmatinskoj i Karlovačkoj županiji gdje su najveće površine minski sumnjivog prostora, a riječ je najvećim dijelom o brdsko-planinskim i šumskim područjima. Posao pirotehničara iznimno je opasan posao, oni rade na teškim i nepristupačnim terenima, tamo gdje je minimalna mogućnost uporabe strojeva, što nažalost dodatno povećava rizik od stradavanja. Od završetka borbenih operacija 1996. godine do danas od mina je u Hrvatskoj stradalo 134 pirotehničara i pomoćnih djelatnika, a njih je 40 izgubilo život. Sveukupno je od mina u Hrvatskoj nakon rata stradalo 610 osoba, od kojih 207 smrtno. Od 31 stradale osobe mlađe od 18 godina, njih šest je izgubilo život zbog mina.

O zahtjevnom poslu pirotehničara razgovaramo s **Anom Knez**, razminiravateljicom iz tvrtke Manang. Privatno vesela i aktivna osoba, koja vozi motor i roni, Ana Knez je poslovno ozbiljna pirotehničarka koja na poslovima razminiranja planira raditi do mirovine ili dok joj to bude fizička sposobnost dozvolila.

Posao razminiranja smatra se jednim od najopasnijih poslova. Kako vi osobno gledate na svoj posao? Opišite nam kakav je to posao?

To je vrlo težak posao i psihički i fizički. Kako je to terenski posao, zahtjeva jako puno odricanja. Da biste radili ovaj posao morate se prvenstveno naučiti nositi s tim da ste odvojeni od obitelji i prijatelja. Fizički je to naporan posao, zato sto su to sve lokacije koje su dosta nepristupačne. Kada se probijete do mjesta rada, tada slijedi pet sati držanja detektora i kopanje svakog detektiranog metala. Ja na to gledam kao na svaki drugi posao. Svaki posao je težak na svoj način, a na vama je da izaberete s čime se bolje znate nositi. Za mene je to baš posao pirotehničarke.

Koliko dugo radite na poslovima razminiranja? Kako ste se odlučili na tu profesiju, kada ste počeli raditi i kako je tekao vas dosadašnji radni vijek u razminiranju?

Ovdje radim dvije godine, a školovanje sam završila prije četiri godine. Moj dosadašnji radni vijek je protekao dosta burno. Bilo je tu stvarno svega. Na ovakvom poslu se svaka godina čini kao dvije. To je jedan od razloga što sam se odlučila na ovaj posao. Nikada nije dosadno, uvijek ste na drugom mjestu, upoznajete nove ljude, ali na žalost i gubite drage ljude. Kroz ovaj posao

čovjek može stvarno puno toga naučiti. Upoznate svoju državu, vidite puno novih mjesta, upoznate promet, ljudske osobine, pa čak i svoje emocije za koje niste ni znali da postoje.

Opišite nam jedan svoj "uobičajeni" radni dan na razminiranju. Imate li neke standardne protokole i pripreme za ulazak u minsko polje?

Jedan moj uobičajeni radni dan počne polaskom s nekog smještaja do lokacije na kojoj radimo. Nekada to zna biti i po sat vremena vožnje. Kada dođem do radilišta pripremam i provjeravam svoju opremu. Najvažnije je svako jutro testirati svoj detektor. Zatim nas voditelj raspoređi po "trasama". Svako od nas dobije svoju cjelinu - "trasu". Iz sigurnosnih razloga moramo biti udaljeni najmanje 25 metara. Tada počinjem os pretraživanjem terena. Koristimo metal

detektore, tako da on detektira svaki metal u zemlji. Svaka se detekcija mora iskopati i provjeriti je li MES (minsko eksplozivno sredstvo), NUS (neeksplozivno ubojno sredstvo) ili neki njihov dio. Sva pronađena sredstva se po završetku radova uništavaju; neka na licu mjesta, a neka rastavljena u dijelove na za to predviđenom mjestu.

Jeste li se tijekom posla susreli s predrasudama ili ružnim komentarima od strane kolega? Možete li nam - iz vlastite perspektive- prokomentirati položaj pirotehničarke? Jesu li one ravnopravne s kolegama i imaju li neke prednosti, u odnosu na muške kolege, u svom poslu?

Svaka žena u ovom poslu susreće se s predrasudama i ružnim komentarima, kako od strane kolega, tako i u privatnom životu. Položaj pirotehničarke je stvarno nezavidan. Često se smatra da si slabija, da ne možeš dati doprinos koliki može muški kolega, da su to "muške stvari" i da tu ne možeš puno napredovati. To govorim općenito o stajalištu kolega iz drugih firmi koji me ne poznaju, ali moram pohvaliti kolege i šefove iz svoje firme koji me stvarno podržavaju u svemu. U svojoj firmi bih čak rekla da imam prednost nad muškim kolegama jer sam jedina žena, pa kad je stvarno teško prije to primijete i ponude pomoć nego sto to zapaze jedan kod drugog u masi muških.

Koliko ste se puta tijekom razminiranja našli u opasnoj ili pogibeljnoj situaciji?

Često se susrećemo s opasnim i pogibeljnim situacijama, ne samo s onima na što asocira naš posao, već i s puno drugih situacija koje su manje poznate. Na primjer, česti susreti s divljim životinjama - vukovi, medvjedi, poskoci.., ali i prometne situacije jer smo stvarno puno na cesti.

Možete li nam izdvojiti neke od kolegica s kojima surađujete ili dijelite radne zadatke?

U našem poslu nema dijeljenja zadataka. Svatko radi svoj zadatak na sigurnoj udaljenosti, ali mogu izdvojiti drage kolegice **Maju Smiljanić**, **Sandru Janković** i nedavno izgubljenu kolegicu **Josipu Bosković**. Maja i Sandra su starije i iskusnije kolegice koje su uvijek tu da budu podrška i daju dobar savjet.

Imate li ambicije raditi na poslovima razminiranja van Hrvatske, u inozemstvu?

Da, naravno, ali nakon što završi razminiranje u Hrvatskoj.

Nataša Gajski Kovačić

(Članak je objavljen u okviru programa poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije)

(Dozvoljeno prenošenje sadržaja uz objavu izvora i autora)